

MANŽELSTVÍ JAKO ZRCADLO VÍRY

Kázání ze soboty 9.2.2019 – br. Michal Balcar

Začíná Národní týden manželství a my jsme se s vedoucími oddělení křesťanského domova domluvili, že dnešní bohoslužba bude věnována manželství.

To zní pro kazatele jako jasné zadání: Každé manželství. Jenže ono to tak snadné není. Totiž, jeden možný přístup k věci by bylo představit nějaký vzorné biblické manželství a říct: takhle to dělejte. Problém je v tom, že v Bibli moc vzorových manželství není. Vlastně žádné (snad s výjimkou Josefa s Marií, ale o nich vlastně nic nevíme). V Bibli jsou jen manželství bojující a problematická, občas šťastná a občas nefunkční - jako ta naše. Bible je velmi realistická kniha. Druhý možný přístup by byl vzít nějaké teoretické rady do manželství a aplikovat je na nás. A jediný, kdo takové rady nabízí, je apoštol Pavel. Jenže s tím mám trochu problém. Jak nám může radit do manželství někdo, kdo neví, jaké to je? Ano, vím, že člověk nemusí na vlastní kůži prožít všechno, aby o tom mohl mluvit, ale v tomhle případě je to pro mne trochu problém.

A přesto je v Bibli mnoho textů o manželství, které o něm však mluví trochu jinak. Partnerský vztah je totiž prominentní metaforou aplikovanou na vztah mezi Bohem a člověkem. Ale ono je něco víc než metafora. Partnerský vztah je zrcadlem vztahu mezi námi a Bohem. Turbulence, láska, štěstí, bolest, zranění, odpuštění i krach jsou součástí víry i manželství. V manželství a ve víře prožíváme podobné věci. Naše emoce v manželství jsou emoce Boží. Naše manželství nám říká něco o Bohu a nás. Pojďme tedy společně projít několik textů, které o tom mluví:

Zamilovanost

Každý vztah začíná zamilovaností, první láskou. Každý si pamatujeme, jaké to bylo, když se nám rozbušilo srdce, jakmile jsme ho/ji viděli. Jak se nám klepal hlas, když jsme poprvé řekli: "miluji tě" ve strachu, že odpovědí bude: "Já tě mám taky ráda, ale zůstaneme kamarádi." O tom mluví Jeremiáš 2,1-3, protože ve víře to přece bylo stejné:

Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: "Jdi a provolávej v Jeruzalémě: Toto praví Hospodin: Připomínám ti zbožnost tvého mládí, tvou lásku před sňatkem, jak jsi za mnou chodila pouští, zemi neosívanou. Svatý byl Izrael Hospodinu, prvotina jeho úrody; všichni, kdo jej šírají, se proviňují, dolehne na ně zlo, je výrok Hospodinův."

Ve víře to přece bylo stejné. Taky jsme žili jen myšlenkou na Boha. Chození je termín, který používáme pro dobu ve vztahu před svatbou a ne náhodou tak Bible popisuje víru.

Svatba

Pak přijde rozhodnutí. Chvilu, kdy jsme si jistí, že je to ten pravý/á a že s ním/ní chceme strávit celý život. A vezmeme se. To je veřejný závazek. Patřím jemu/jí a už nejsem k mání, říkáme svému okolí. O svatbě s Bohem mluví Ex 19:

Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země.

I vztah k Bohu má právní závaznost, tak jako vztah k manželovi/manželce.

Nevěra

Jenže žádné zamilování netrvá věčně. Do každého vztahu se vloudí rutina a začnou ho válcovat starosti. A najednou se objeví pokušení. A nebudme pokrytci - každý, kdo je ve vztahu déle než 5 let pokušení zažil. Je super, když jsme mu odolali, ale všichni víme, jaké to je. Proto se i ve víře o nevěře často mluví:

„Proč se mnou vedete spor? Všichni jste mi byli nevěrní, je výrok Hospodinův.

Nevěra má pro vztah ničivé důsledky a pro víru taky. A přece je tu rozdíl: Hospodin nám totiž zůstává věrný, i když my jsme mu nevěrní. *Jsmeli nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.* (2 Tim 2,13). Kde na člověka není spolehnutí, tam na Boha spolehnutí je.

Rozvod

A jelikož je Bible realistická kniha, mluví o tom, že některé vztahy končí rozvodem. Třeba Iz 50,1.

Toto praví Hospodin: „Kde je rozlukový lístek vaší matky, jímž jsem ji vyhostil? Anebo je tu někdo z mých věřitelů, jemuž jsem vás prodal? Hle, byli jste prodáni svou vlastní vinou, vaše matka byla vyhoštěna jen pro vaše nevěrnosti.

Svatba

Vrcholem všech manželských metafor je vize ze Zjevení 20,1-4, která popisuje Nový Jeruzalém jako nevěstu ozdobenou pro svého ženicha. Právě jsem vyličil všechny vztahové peripetie a kotrmelce, které s námi - svým lidem - Hospodin zažíval a zažívá a přesto na konci k němu církev přichází jako nevěsta, krásná a čistá. Jak to? Protože u Hospodina to prostě funguje jinak. On nás vidí stále zamilovanými očima, stále očima plnými milosti, stále s ochotou odpouštět.

